

Abstrakt

Má bakalářská práce se zaměří na kontrast mezi dvěma díly. Na jedné straně bude figurovat heptalogie *A la recherche de temps perdu* (1913) Marcela Prousta, a to především její interpretace v podání Gillesa Deleuze, a na té druhé trilogie Samuela Becketta sestávající se z knih *Molloy* (1951), *Malone meurt* (1951) a *L'Innommable* (1953). Podobnost i rozdíl mezi těmito díly bude zkoumán skrz prisma Deleuzeova pojetí mimovolné paměti, které vychází z jeho analýzy Proustových narativů. Má práce si vezme za úkol prozkoumat mimovlnost, a znaky reminiscence a resonance, tak, jak s nimi nakládá Beckett, což bude komparováno s jejich distribucí v Proustovi, neboť ony kontrastní aspekty mimovlnosti, jež poodkrývají schizoidního vypravěče u obou zmíněných autorů, souvisejí s Deleuzovou redefinicí tradičního smýšlení o podstatě pravdy, kterou Deleuze charakterizuje prázákladním schizofrenním nastavením. Proto bude nutné vypíchnout odlišné variace na termíny mimovolné paměti, a znaků reminiscence a resonance, v každém z těchto děl.

Práce bude rozdělena na čtyři hlavní části. Abych čtenáře řádně zasvětil do teorie Gillesa Deleuze, obsahem první kapitoly bude úvod do jeho redefinice konceptu pravdy – oproti tomu druhá se bude zabývat způsobem odhalení její podstaty v uměleckém díle, a to konkrétně na příkladech této revelace skrz mimovlnost, reminiscenci a resonanci v Proustových románech. Dále, zatímco se třetí kapitola zblízka podívá na pozici „já,“ a subjektivitu obecně, v Deleuzově teorii s mírným přesahem k Beckettovi, jakožto i na podobnosti a rozdíly mezi jejich užitím v Beckettovi a Proustovi, čtvrtá část konečně podrobí výše zmíněné termíny zkoušce v podobě textuální analýzy Beckettovy trilogie. Jak si bude moci čtenář povšimnout, v Beckettovi se resonance nachází, vzhledem k vypravěčově neúprosnému sebezpytu a neutuchajícímu procesu uvědomování si sama sebe, někde trochu jinde, než je tomu v Proustově díle. Tato bakalářská práce si bude klást za cíl vytvořit prostor a odrazový můstek pro další studium problematiky vypravěčského subjektu jako takového.